

פרוטוקול מס' 182
מישיבת ועדת הכספים
שנערכה ביום א', ח' בטבת, תשל"ה
(22.12.74), שעה 10.00

נ כ ח ו

חברי הועדה:

היו"ר י. קרגמן
א. אפרת
ש. ארליך
ע. אמוראי
י. בדר
צ. גרשוני
י. גולן
א. מלמד
ע. פינרמן
י. פלומין
ג. פת
ד. קורן
ח. קורפו

מוזמנים:

י. תמיד - נציב מס הכנסה
מר דוכנוב - מטעם נציבות מס הכנסה
מר שפירא - " " " "
מ. וינטה - מטעם משרד האוצר
גב' דר-זיו - מטעם משרד האוצר
ש. שביד - " " " "
ד. נייגר - יועץ משפטי, נציבות מס הכנסה

יועץ משפטי לועדה:

ג. קיטרון

יועץ כלכלי לועדה:

א. פלוג

מזכיר הועדה:

י. קירשנר

רשמה:

מ. טרלו

סדר היום:

1. חוק עידוד החסון - אגרות חוב של מנפיקים (בנק דיסקונט)
2. קביעת מוסד ציבורי לצורך סעיף 61 - לחוק מס שבח מקרקעין (יד ושם)
3. שאלות ותשובות
4. חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 21), תשל"ג - 1973.

היו"ר י. קרגמן: אני פותח את הישיבה.

1. חוק עידוד החסכון - איגרות חוב של מנפיקים, חברה להנפקות של בנק דיסקונט בע"מ (סדרות 8, 9, 10 ו-11).

היו"ר י. קרגמן: מדובר בהנפקת 25 מיליון ל"י. התנאים סטנדרטיים.

ה ו ח ל ט

לאשר הבקשה להנפקת 25 מיליון ל"י איגרות חוב של בנק דיסקונט

2. קביעת מוסד ציבורי לצורך סעיף 61 לחוק מס שבח מקרקעין, תשכ"ג - 1963

היו"ר י. קרגמן: יש פנייה של "יד ושם" שמבקשים לשחרר אותם ממס שבח מקרקעין. "יד ושם" הוא מוסד ציבורי, היכרנו בהם.

ה ו ח ל ט

לאשר הבקשה לשחרור ממס שבח מקרקעין של "יד ושם".

שאלות ותשובות

3.

ע. אמוראי: האם נכון בשנים 1969 - 1972 משרד הבטחון ומע"צ סירבו למסור לשלטונות מס ההכנסה אינפורמציה למי שילמו וכמה שילמו; והאם זה נכון שגם היום חלק מהקבלנים של שני המשרדים האלה עדיין אין להם ניכוי במקור?

ש. אדליך: האם נציב מס ההכנסה קרא את הדו"ח של ברוך נאדל, שם יש הרבה מאד גילויים שהם מרשיעים את מס ההכנסה מבחינת ציבורית.

י. תמיר: בענין האינפורמציה ממשרד הבטחון וממע"צ, נכון שבשנת 1969 נעשו הרבה פעולות בצורה שלא היה להם תקדים. עובדה היא שאנחנו מאפריל 1970 החלטנו - וקיבלנו גם את עזרתה ותמיכתה של ועדת הכספים - להכריז על ניכוי במקור מכל הרשויות הציבוריות והממלכתיות כדי להעלות את המס הזה על פסים. קיבלנו אינפורמציה ממשרד הבטחון וגם ממע"צ אבל היא לא היתה בקצב ובהיקף ובפרטים שיכלו להשביע את רצוננו. הפעולות נעשו בכמויות עצומות וגם כמהירות כזאת שלא הכל נמסר. כנראה שגם רמת הרישומים וההעמקה של קבלני משנה נעשו כחיפזון רב. אני יכול להגיד שמאפריל 1970 עשינו דבר שאין לו אח וריע, כי הנהגנו את הניכוי במקור מקבלנים. זה אחד הכלים שלמעשה עונה אוטומטית על הדבר הזה.

אחת השאלות שתמיד מתעוררות, זה שפלוגי טוען שטרקטוריסט ירד לשלושה חודשים וחזר עם מיליון ל"י רווח. נשאלת השאלה: מה הדבר הראשון שצריך להסריד? האם תובדה ששילמו לו כספים שהסתכמו במיליון ל"י רווח או אם בכוא יום הדין בקשר להכנסות, האם אז ניתן לברר את הדבר. החלק הראשון פחות מטריד מה שיותר מטריד זה מדוע הוא לא חוייב במס. במידה ולא היה רקורד, אז לא הגיע אלינו. אם מי שהוא קיבל פטור מהניכוי במקור, סימן שהוא שכנע את פקיד השומה שיש לו הפסד, אחת מנכים מהמקור. היום האינפורמציה מסודרת. לא שחררנו אף אחד ממתן אינפורמציה. בעת עיסקת החבילה היה דיון עם ארגוני הקבלנים והגופים האחרים שניסו לטעון נגד הניכוי ורצו לבטלו, באותה תקופה אמרנו שאנחנו הכטחנו לאותם הארגונים כמעמד שר האוצר, שבשנה הראשונה של ההרצה, אנחנו על אינפורמציה לא ניותר, על רמת ניכוי, עד ההתארגנות, לגבי מקרים שיטענו שיש להם הפסד, אנחנו נראה גמישות. בשנת 1970 היתה גמישות לגבי סכומי הניכוי שאם לא כן היה חשש שענין הניכוי במקור ייכשל מבחינה ציבורית.

י. גולן:
הבעיה איננה רק אם המשרדים נתנו אינפורמציה השאלה התעוררה בקשר לכך שהתעורר ספק אם מס הכנסה לא שחרר מספר גדול של קבלנים מהניכוי.

י. תמיר:
אפשר לשחרר מי שהוא מהעברת סכום, אבל האינפורמציה נמסרת אוטומטית.

ש. ארליך:
בשנת 1969 האינפורמציה לא זרמה אבל זה לא דבר שהלך לאיבוד. אתה יכול לקבל ממשרד הבטחון גם היום את הרשימות למי שילמו. תבקש הצהרות הון, יש מספיק אמצעים גם היום לקבל אינפורמציה. מה אתם עושים בענין זה?

י. תמיר:
אנחנו אוספים אינפורמציה. לגבי העבר, גם התשלומים חלקם לא נעשו כצורה מסודרת ע"י מכרז, אלא היה אז חיפזון כזה שבהרבה מקרים זה נעשה באמצעות יחידות צבאיות.

ד. קורן:
אני מבקש שנציב מס הכנסה יעביר לוועדת הכספים את הנתונים כמה היו וכמה שילמו עד היום הקבלנים שעבדו בשנת 1969. באיזו מידה גבו את המס. היו צריכים לשלם סכום וסוים וכמה שילמו וכמה נשארו חייבים סך הכל הקבלנים, ללא פירוט.

י. פלומין:
הדו"ח של נאדל הוא דו"ח שיש בו אמיתות, חצאי אמיתות ושקרים. יש שם דברים חמורים. הייתי מבקש מנציבות מס הכנסה התייחסות לדברים. יש שם גם דברים לא מדויקים שמצאתי. כדי לטהר את האוירה, כדאי שלא להתייחס לזה ללא בדיקה.

היו"ר י. קרגמן:
יש פנייה לנציבות מס הכנסה לקבל הודעה ביחס לתשלומים שנעשו בזמנו ואם נגבה המס לפי החוק.

צ. גרשוני:
חשוב להביא פרטים שאפשר לתקנם היום.
מדוע ועדת הכספים שואלת על מה שהיה
אז. הועדה ביקרה בסיני והמלווה שלנו היה האלוף שרון. ועדת הכספים
יודעת על זה יותר מאשר מס ההכנסה. אני בעד בירור, אבל שיוציאו
את הפרוטוקול של ועדת הכספים מאז ויראו מה היה.

היו"ר י. קרגמן:
בדיונים שלנו על תקציב הבטחון לפני
מספר שנים התעוררה שאלה של התעשרויות
קבלנים. אז נאמר לנו שמתחילים לנכות להם במקור. רוצים לדעת אם
ניכו או לא ניכו וכמה. איש לא יגיד שמכיון שלא גבו ב-1969 את
מלוא המס, הם לא חייבים לשלם.

י. בדר:
מבלי להעמיד את הענין על סדר היום ומבלי
לקבל אישור הועדה, הפנה היו"ר מכתב
אל היו"ר הכנסת.

היו"ר י. קרגמן:
זה לא נכון. לא הפניתי ולא פניתי.
היועץ המשפטי הציע לי לעשות זאת
ואמרתי שאביא את זה לוועדה. הנוסח יובא לוועדה והיא תדון בזה.

4. חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 21), תשל"ה-1974

סעיף 32

י. פלופין:
מקובל שלא מטילים ריבית או קנס
תוך חודש לאחר המועד. שנינו
את המועד ואני חושב שצריך להחזיר אותו למצב שהיה היום, שתוך
חודש לא היו מחייבים בריבית וקנסות. במקום "עד למועד" אני מציע
לכתוב: עד תום 30 יום מהמועד. כמו-כן אני מציע לצמצם את תקופת
הריבית משלוש שנים לשנתיים. יש כאן קבית כפולה. לפי החוק אדם
שלא הגיש דו"ח מתחייב בקנסות על התקופה מיום מועד הגשת הדו"ח ועד
הגשת הדו"ח. לגבי הפיגור שלו אנחנו מטילים ריבית על אותה התקופה.
קובעים ריבית מתאריך שצריך היה להגיש את הדו"ח. צריך לקבוע גבול
שהריבית לא תעלה על שלוש שנים, אבל לא מתאריך שבו הגיש את הדו"ח
אלא לפחות להגביל את התקופה לשנתיים או שלוש מיום שהיה אמור
להגיש את הדו"ח. אנחנו מדברים בעיקר על פיגורים בתשלום
הפרשים שנוצרו כתוצאה מסיכום שומה בשלב יותר מאוחר, ומהפרש
על הפער משלמים ריבית. לפעמים יתכן שההפרש נובע מבעיה עקרונית
שהנישום אומר שהוא רוצה לדעת מה הזכויות שלו בנקודה זו. הוא
אינו רוצה שתדון בשומה עוד שלוש שנים ואז תהיה עוד ריבית.
לכן אני מציע שבאותם המקרים שהנישום ביקש הוצאת שומה, לא תרוץ
תקופת הריבית אלא לתקופה עד שלושה חודשים לאחר מכן. אם הנישום
ביקש עשית שומה והיא לא נעשתה, זו לא אשמתו שהחוב נמשך מעבר
לתקופה של שלושה חודשים שבה אפשר לערוך שומה. זה מחדל של
האדמיניסטרציה.

י. בדר:
מי שלא שילם בזמן צריך לשלם ולהוסיף גם
ריבית. אבל אינני מסכים שזה יחול עליו
מפני שהאוצר לא מילא את חובתו. אדם אף מעם לא יודע בדיוק מה מותר
לו לנכות כי קביעת הפטור השנתי נקבע מאוחר ולא מגיע לידיעת הציבור.
לפי נסיוני, מקבל עובד מדינה את האישור הדרוש לדו"ח באיחור.
הוא לא יכול להגיש דו"ח בלי אישור. את הריבית הוא ישלם מיום מועד
שנקבע להגשת דו"ח לפי סעיף 132? אני מסכים לריבית מיום שאדם קיבל
הודעה מה עליו לשלם אבל לא מיום 30 ביוני או סוף אוגוסט כאשר
מסיבות אובייקטיביות הקשורות באוצר או במשרד ממסלתי אחר, הוא לא
יכול להגיש אותו. כל הגזירות האלה יוצרות ערימת בעיות שפירושה
ריבית וקנס של 25%, וריבית על הקנס, זה חידוש מבחינה משפטית.

כל הקנסות ורביית והפרשים עלולים להיות יותר מ-100%. אני מציע למחיק את הסעיף וישאר המצב שהיה. אני מסכים לריבית במקרה אחד, מיום ההודעה או השומה ולא לפני כן.

י. תמיר:
אנחנו דנים על כסף שמגיע למס הכנסה כפי שנקבע. אותו כסף שאין עליו ספק. נקבע יום שזה יחול. אם יש השהייה בהגשת הדו"ח, במידה ויש קנס על אי הגשת דו"ח, זה לא מתייחס לאספקט של אי הגשה, על כך צריך לספל בו במישור נפרד.

השכירים משלמים תוך השנה, ועל רקע הדיבורים האלה הצענו שזה יהיה מ-1.4. לפני הגשת הדו"ח למרות שמבחינה פרקטית הועלתה טענה קשה שאפילו אם העצמאי עוד לא סיכם את החשבונות ב-31.3. כך עברו כמה חודשים והגענו עד 31.8. זו שחיקה הדרגתית של הנושא אם נוסיף עוד חודש. המחשב גם נערך מאוחר יותר, וזה מוסיף שהות נוספת. מבחינה חוקית צריך להיות התאריך. אצלנו מגישים דו"ח חמישה חודשים אחרי תום שנת הכספים, זו ארכה ניכרת. אני חושב שזה עונה על העניין.

בענין הריבית, הועדה לביקורת המדינה, כראשות חה"כ בדר, העלו ביקורת על זה שלא גובים מעצמאיים ומחכרות בקצב מספיק. הסברנו שאיננו יכולים לגבות כסף ע"י הוצאת פריג'ידרים. התמריץ הוא תשלום כסף, זה אותו תמריץ שממריץ אותי לא להשהות את ה"אוכר-דרפט" כבנק כי זה עולה לי ריבית. היום זה תמריץ ביכר לרגל ההתיקרויות והמדה. עם אלה שמשלמים מס הכנסה יש מידה רבה של שיתוף פעולה.

השעור של 15% נקבע במאי 1974 והוא מהדברים שהזמן גרמם. כאשר הענינים ישובו לרמה הנורמלית גם שעורי הריבית הבנקאית יחזרו לשעורים נורמליים.

י. פלומין:
אם נישום מבקש שומה ואתם לא מוציאים לו את השומה, תדרשו ממנו ריבית על שלוש שנים? הוא לא רוצה את הקרדיט שלכם. במקרה כזה צריך להגביל את הריבית.

א. מלמד:
מציע שיהיה סעיף כללי על אפשרות ערעור על קנסות ורביית, אם זה לא היה תלוי בנישום.

י. תמיר:
ביקשתי להפריד בין הקנסות, על מי שלא מגיש דו"ח בזמן קנס ועל מי שלא שילם במרי קנס. פה מדובר על השימוש בכסף. אני מסכים שאפשר להביא לי מקרה של איש שיש לו בעיה מסובכת והוא לא ידע מה לעשות. אבל פה מדברים על מיכניזם. אם רוצים שתהיה גבייה ולא יהיה צורך במסים אחרים, אז ישלמו. לגבי אותם המקרים שהיא חה"כ פלומין, יש סמכות לנציבות מס הכנסה לשקול. אני מסכים להגדיל את השימוש בשיקול הדעת הזה. אני מפנה לסעיף 192. אני לא מתנגד לשריין את הסעיף הזה יותר בתנאי שהזרימה תהיה אוטומטית.

ש. ארליך:
אני חושש שיש פה ניצול לרעה. אני לא מאמין שהישועה של ההכנסות תהיה מסעיפים כאלה. אני כאן במיעוט וחייב להשלים עם זה.

נניח שחברה מגישה בסוף אוגוסט דו"ח ומצרפת צ"ק. הסתבר כעבור שלוש שנים שפקיד השומה קובע סכום נוסף. על כך הוא צריך לשלם מס הכנסה כי פקיד השומה לא הודיע לו מיד, והוא ישלם את הריבית? הלוא הוא על פי מיטב הכרתו צרף צ"ק, שמגיע ממנו.

פקיד השומה לא מכיר בהוצאות שהוא הגיש. פקיד השומה היה צריך לערער והוא השקה את זה, על זה צריך הנישום לשלם ריבית? לדעתו יש פה פתח לשימוש לרעה. האזרח רואה בזה כסף שלוקחים ממנו שלא בצדק.

י. תמיר:

אני מודה שיש מקרים כאלה. יש גם החזרי מס. הייתי מציע לגבי פקרה של שימוש בכסף, אם ההפרש קטן, הריבית איננה גבוהה. הבעיה קיימת אבל אין מנוס ממנה. במקרים של עיוות אפשר להפעיל את סעיף 192. אם רוצים שזרימת המסים תהיה כשורה, אין מנוס מהקביעה הזאת.

י. פלומין:

תהיו מוכנים לקבל את החסתייגות שלי בנושא זה?

י. תמיר:

זה אפשר להשאיר לסעיף 192.

י. פלומין:

אני רוצה לסייג את זה למקרים של דרישה ספציפית היות ואני חושב שישנם מקרים של ביצול לרעה, מגישים דו"ח לא נכון, צריכה להיות גם ריבית. יש מקרים שבהם זה לא באשמת הנישום שהשומה מתעכבת.

ש. ארליך:

מציע שאם המס יעלה ב-20% מעל להערכת הנישום, תחול הריבית.

י. תמיר:

נישום שלגביו ההפרש גדול יש קנס בזה ופזה קיימנו דיון על עומק הקנס ומה גודל הגרעון. פה אנחנו מוכרחים להגן על שימוש בכסף אפילו כאשר האיש היה די בסדר. עצם העובדה שהחשבון שלו מראה שהיתרה לחובתו, תצטבר ריבית, אחרת לא ייווצר תמריץ.

ש. ארליך:

הריבית מצטברת באשמתך ולא באשמת הנישום.

י. תמיר:

גם נקודות הפחיתות המלאכותיות תצטמצמה במקרה כזה. אני חושב שפולס יצהירו 20% פחות. אם רוצים להגזיע שגביית המסים תעלה על הפערים האוטומטיים, הסעיף הזה צריך להיות אוטומטי עם פחות יוצאים מן הכלל.

י. בדר:

מציע למחוק את כל סעיף 32.

אם זה לא מתקבל אני מציע למחוק את המלים ברישא עד סעיף 132 ובמקומן לכתוב: עד למחרת המועד בו האדם חייב להגיש את הדו"ח על פהנסים.

להוסיף: הוראות סעיף זה תוקפן עד סוף שנת הכספים 1975. 2. הוראות סעיף זה לא יחולו אם נמנע מאדם להגיש את הדו"ח מסיבות שאינן תלויות בו, ובמקרה זה, חובת תשלום הרבית היא פיוס בו האדם היה יכול להגיש את הדו"ח.

ה צ ב ע ה

בעד ההצעות של חה"כ בדר - 4
נגדן - הרוב

בעד הצעות חה"כ פלומין - 4
נגדן - הרוב

מציע שהריבית תחול על החוב שהוא מעל
ל-20% מהמס.

ש. ארליך:

ה צ ב ע ה

בעד הצעת חה"כ ש. ארליך - 4
נגדה - הרוב

בעד סעיף 32, בתוספת שסעיף 192 מתייחס
לענין זה ויופעל בקנה מידה גדול - הרוב
סעיף 32 אושר.

סעיף 33

י. בדר:
סעיף 189 אומר שאם הוטל קנס ואחר-כך
הוגשה נגד אדם תביעה פלילית, יוחזר לו
הקנס, גם אם חוייב. זה קנס אדמיניסטרטיבי. בתביעה פלילית
אפשר גם להטיל מאסר. עכשיו יש חידוש, צריך לחכות עד שהוא זוכה.
אומרים: כסף ששילמת ולא מגיע לאוצר כי הוגשה תביעה פלילית,
את זה תקבל, אבל ריבית רק אם אתה זוכית. זה פוגע בעקרון.
אתה דורש תשלום ריבית על כל דבר שמגיע ממנו, אז אתה מוכרח
לשלם גם ריבית על סכום שלא מגיע ממנו. זו צרות עין. אדם צריך
לסבול רק פעם אחת. אם שילם קנס ולא מגיע ממנו, צריך להחזיר לו
קנס עם ריבית ולא להגיד שלגבי הריבית יחכה. זה עובש נוסף.
הסכומים אינם גדולים אבל זה פוגע בעקרון.

י. תמיר: הנוסח הזה גובש בוועדה.

ח. קורפו: בית המשפט יכול להטיל ריבית נוסף על הקנס?

ש. שביד: לא.

ח. קורפו: אם בית המשפט יגיע למסקנה שהזא חייב,
הוא יכול להטיל עליו גם ריבית.

י. פלומין: כדיון הפלילי מטילים עליו קנס אבל לא
ריבית. הבעיה היא מה קורה עד ההרשעה.

ע. פינרמן: הסעיף הזה חיוני.

י. תמיר: אני חושב שהסעיף הוגן.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת חה"כ בדר - פיעוט
נגדה - הרוב

בעד אישור סעיף 33 - הרוב

סעיף 33 אושר.

סעיף 34

י. פלומין: היתה הסכמה שלא יוטל אלא על תקופת ההתיישנות. לפי פסקאות (1) ו-(2) יתכן מקרה שאדם הגיש דו"ח בשנה אחת ובשנה הבאה היה גרעון. אז פעם קיבל קנס. אחרי ארבע שנים הגיש דו"ח ולגבי הפעם השלישית יצאנו מתהנחה שאדם צריך ללכת אחורנית שלוש שנים. אני חושב שהנוסח שלי עונה יותר לרוח שהיתה בועדה. אבל אינני עומד על ההסתייגות שלי. עול ההוכחה של רשלנות נשאר פתוח. אני רוצה לנסח את זה בצורה יותר קונקרטית. אני מציע למחוק את המלים: שלא הניח להנחת דעתו... ועד ל-מסירת דו"ח.

י. בדר: מציע שהתיקון ייעשה רק לגבי (1) ו-(2). הרישא תישאר פה בחוק. אני מתנגד לתיקון מ"נישום ועד "אולם". אני מציע שתישאר פסקא (1) מן החוק המקורי. סעיפים (1) ו-(2) ישארו עם תיקון ויהיו (2) ו-(3). אני מציע למחוק את הסיפא.

ה צ ב ע ה

בעד הצעות חה"כ בדר - 4
נגדן - הרוב

י. פלומין: מציע למחוק את התיקון, למעט ענין ההתיישנויות.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת חה"כ פלומין - 4
נגדה - הרוב
בעד סעיף 34 - הרוב
סעיף 34 אושר.

י. פלומין: אחרי סעיף 34 יש לי הסתייגות.

אלה שלא היו צריכים לנהל ספרים והם כן מנהלים צריך לתת להם פרס בצורת זיכוי מס. הוא עומד בהוצאות כדי לנהל את הספרים והוא אינו חייב.

היו"ר י. קרנמן: יש חובת ניהול חשבונות. יש כאלה שלא חובה עליהם לנהל והם מנהלים, מדוע לתת להם פרס?

י. תמיר: מדובר על נישום שלא חייב לנהל חשבונות והוא מנהל. ההצעה טובה כשלעצמה. ניזום בתיקון טוב התיחסות לנישומים שאינם חייבים לנהל חשבונות ומנהלים. כדי להרחיב חשבונאות בישראל. גם תמריצים צריך לעבד טוב שזה ייעשה בדרך אגב בצורה בטלנית. אנחנו רוצים לעבד את זה.

י. פלומין: אני מקבל את זה.

סעיף 35

ע. אמוראי: מציע ב-191(ב) מציע לתקן: במקום 5% אני מציע 25%, במקום 10% אני מציע 50% הנימוק שלי: מי שחייב בניהול ספרים ולא מנהל ספרים כנראה שכדאי לו ו-5% לא ירתיעו. אם רוצים דבר שירתיע צריך לקבוע 25%.

י. בדר:
צריכה להיות דרישה של פקיד השומה שהוגשה על פי סעיף 130. פירוש הדבר שזה לא אוטומטי. אני מציע שעל דרישה זו יהיה ערעור. הטלת חובה לנהל פנקסים היא לא פחות חשובה מהטלת מס. אני לא מתנגד ל-(א) או ל-(ב); אבל בענין זה דרושה פרוצדורה תקינה. הוא צריך לקבל דרישה וצריכה להיות לו זכות לערער.

ש. שביד:
אין בסעיף 130 חובה אוטומטית אלא היא מסמיכה את הנציב. אם חלה עליו חובה פירוש הדבר שהנציב דרש כבר ממנו.

י. בדר:
הנציב קובע חובה כללית ולא קובע ש-א חייב לנהל פנקסים. לפיכך יתכן שפלוגי חושב שזה לא נוגע לו.

י. תמיר:
כל נישום שחייב לנהל חשבונות, אנחנו שולחים לו הודעות ומזכירים לו. פקיד השומה שולח סטנסלים. אצל רובם יש כבר כמה הודעות. אשר לזכות לערער, על מה הוא יערער? במידה ויקרה שמי שהוא נבנס בטעות לקטגוריה של אלה שצריכים לנהל חשבונות, יש בתקנות אפשרות לפנות לנציבות מס הכנסה וישחררו אותו מזה.

י. בדר:
אם הודעת - הודעת.
אם יש קנס צריכה להיות זכות ערעור.
כדי שאפשר יהיה להטיל קנס צריך קודם להודיע לאדם על חובתו.

י. תמיר:
איננו מתנגדים.
אבל כבר הוצאנו הרבה כסף על הודעות על גרפיקאים וכו'. מי שצריך לנהל חשבונות יודע על כך. בקשר לקנס, אני אדע שהוא לא ניהל חשבונות אולי אחרי שלוש שנים.

י. בדר:
אני מציע שתוסיפו הוראה זו בטופס מס הכנסה.

י. תמיר:
מסכים.

י. פלומין:
מציע שהסעיף לא יחול על מי שחייב לראשונה לנהל ספרים, בשנה ראשונה. המחזור נקבע כעבור שנה. לא תמיד אדם יודע שיש לו מחזור מסוים, גם אם ניהל רישומים הנתונים באים לידיעתו קצת יותר מאוחר ואז הוא צפוי להיכלל במסגרת זו. אני מציע שסעיפי החומרה לא יחולו על מי שנתחייב לראשונה לנהל חשבונות, בשנה הראשונה.

בשורה רבועית בסעיף 191 אני מציע להוסיף:
שהוא חייב בו בגין אותה שנה.

י. תמיר:
מקבל את התיקון.
אני גם מסכים שיוכל אדם לערער על עצם חובת ניהול הפנקסים.

י. פלומין:

אני רוצה להתנגד להעלאת השעורים. אני
בפעם הראשונה שומע על הדברים האלה. זה נושא
חדש שלא נידון. אם מעלים מ-5% ל-25%, אני מתנגד. עלינו לזכור
שאינן מספיק רואי חשבונות עבור אלה שיצטרכו להתחיל לנהל פנקסים
המדובר ב-8000 - 9000 רואי חשבון. לכן להעלות את השעור מ-15%
ל-50%, זו גזירה שאין הציבור יכול לעמוד בה. אני מציע להפעיל
את זה לשנה שנתיים, אם זה לא ישא פרי, נדבר אחר-כך. אנחנו
צריכים לתת אפשרות לבצע את החוק.

ח. קורפו:

סוכם שיוספו המלים: ללא הצדק סביר.
בניח שמנהל החשבונות שלו גוייס.

ט. שבייד:

המדובר בשנה אחת, זה איננו נוגע לפך
שמנהל החשבונות גוייס, הוא לא גוייס לשנה.

מ. שפירא:

הביאו בחשבון שיהיו מצבים שאדם לא יוכל
לענות על כל הפרטים של הדרישה. לכן הוא
חייב לנהל חשבונות באופן אלמנטרי.

נ. גולן:

במקרים רבים אי ניכוי נובע מתוך טעות או
אי ידיעה. אני חושב שלא צריך לקנוס אדם
שלא ניכה בתום לב. גם אתם לפעמים לא יודעים אם צריך לנכות או לא.

י. תמיר:

בפירוש האדמיניסטרטיבי אתה צודק; בפירוש
המשפטי - לא. אדם נכנס זה עתה למעגל זה
ולא התארגן מספיק. ההסטוריה שלנו לא מראה שהצלחנו להתגבר על
זה. ברוב המקרים הגזירות הוטלו אחרי שהיו 4 - 5 מקרים של
אזהרה בכתב ובעל-פה.

היו"ר י. קרגמן:

ההצעה של חה"כ אמוראי קיצונית מדי.
אני מציע לפתן אותה.
אני מציע במקום 5% שיהיה 10%, ובמקום 15%
יהיו 20%.

י. פלומין:

מציע 5%, 10% ופעם שלישית 15% על אלה
שעומדים במריים.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת חה"כ פלומין - 2'
נגדה - הרוב

בעד הצעת חה"כ אמוראי - 4
נגדה - הרוב

בעד הצעת חה"כ קרגמן
(10% ו-20%) - הרוב

ההצעה נתקבלה.

הסתייגות: לחה"כ פלומין.

י. בדר:
לפי סעיף 35 חובה לנכות משכר עובדת משק בית.
אני מבקש בענין זה את תגובת הנציב.

י. תמיר:
מה שיש בחוק עכשיו איננו שינוי מבחינת החובה.
אם קיימת חובה ואם אותה חובה מופרת, החוק
היום יש לו כל הסנקציות. פה דוקא מאפשרים את הסנקציה
האדמיניסטרטיבית, שאם לא מגישים נגדו משפט, עדיין יש לו סמכות
לפקיד השומה, להטיל קנס. אם היתה האשה חייבת לנכות ממשכורת
עובדת היא חייבת גם עכשיו. אין שינוי. רוב העוזרות מקבלות
תשלומים שלא מגיעים לכלל חיוב במס. אני מציע להשאיר את זה.

י. בדר:
אני שומע שהכנסות של עוזרות מגיעות היום
ל-100 ל"י ליום. אם הנציב יגיד לנו
שמסיבות אלה ואלה הוא לא עומד במקרים אלה להפעיל סעיף זה, אני
מבין. אם לא - אני מתנגד לסעיף הזה.

י. תמיר:
איננו עומדים להפעיל את הסעיף הזה על עוזרות
בית עכשיו.

ח. קורפו:
מציע שיגישו חוק לפטור את עוזרות הבית ממס.

צ. גרשוני:
אני מתנגד שיהיה רשום דבר כזה בוועדה. אנחנו
מסתבכים.

א. רונן:
לא נרשום זאת סודעה. היתה שאלה ותשובה.
המשך הדיון נדחה.

א. רונן:
הוועדה החליטה להקים ועדת משנה לבדיקה
וליימוד הנושא של פיצוי על ההתיקרות למשפחות
בעלות הכנסה נמוכה ומרובות ילדים. לא הייתי בישיבה. בפרוטוקול
ראיתי שה"טרמס אוף רפרנס" אינם די ברורים. אנחנו מבקשים הנחיות
מהוועדה, מה מבקשים מאתנו לעשות.

י. קרגמן:
מדוע היה קושי? עוסקת בזה ועדת העבודה.
איננו מתחרים בהם אבל אמרנו, מכיון שמקצים
כספים, טוב שנהיה מודעים על מה מחליטים, ונוכל להגיד שזה לא
מספיק, צריך יותר, או שצריך לתת פחות. היתה הצעה שתוקם ועדת משנה
שתעקוב אחר ההחלטות בענין זה ומה התקציבים הדרושים, ותוכל להביע
דעה כאשר נדון בתקציב. אם רוצים להגזיר את זה, אני לא מתנגד.

א. רונן:
מדובר על סכומים שבין 600 מיליון ל-800
מיליון ל"י. זה איננו סכום שוועדת הכספים
יכולה להתעלם ממנו.

א. אפרת:
אני מבין שהוועדה צריכה לדון בכל מה שנוגע
לסעיפים תקציביים. זה לא רק קי"צ אלא גם
התקציבים לשירותי חברה, בריאות, חינוך, וכמידה שזה נוגע למיעוט
הישראלי. בתחומים אלה אתם צריכים להכין הנחיות.

י. בדר:
שושנה ארבלי היא יו"ר של ועדת העבודה ואני רוצה להגן עליה. כל ענייני הביטוח הלאומי שייכים לוועדת העבודה, מלבד דבר אחד: קביעת תשלומים לביטוח הלאומי. רצוי שהועדה הזו תדע מה נעשה שם ובפרט את התקציב של הביטוח הלאומי. אם נדרוש את זה, נקבל את האינפורמציה. אני לא מציע שהועדה תרחיב את סמכויותיה.

היו"ר י. קרגמן:
אתה לא היית בישיבה כאשר הובא הנושא וסיכמנו שאנחנו ממנים ועדת משנה שתעקוב אחר פעולה זו.

ה. קורפו:
אנחנו יכולים לקבל אינפורמציה על העבודה בדרך הרגילה, נבקש מועדת העבודה כל מה שיהיה בנושא זה שיובא לידיעתנו. השאלה היא אם אנחנו מתכוונים להצטרף את מה שהועדה היא מציעה או שאנחנו מציעים להרחיב. אנחנו יכולים להציע להוסיף תקציב. אינני חושב שאנחנו בנויים לבדוק את הנושא. חברי הועדה עמוסים. אם הכוונה להצר את צעדיה של הגב' אלפוזלינו - אני מתנגד.. אני מציע שהועדה תקבל חומר ותבדוק אם יש טעם לכניסתנו לנושא.

א. אפרת:
מציע שועדת המשנה תתכנס ותביא לנו הצעה מה הם רואים כתחום פעולה של הועדה.

ה ו ח ל ט

ועדת המשנה תתכנס ותביא הצעה.

י. בדר:
מבקש שהועדה תקבל את ההסכם בעניין תוספת היוקר.

היו"ר י. קרגמן:
בסדר.

י. בדר:
מבקש להעמיד על סדר היום של הועדה את התקציב מס 2.

היו"ר י. קרגמן:
קיבלתי את זה ממך בכתב ופניתי לאוצר ואני חושב שמחר הם צריכים לקחת את זה בחזרה.

ולגיש בצורה אחרת.
הישיבה נעולה.

הישיבה נבעלה בשעה 12.30